

FORENINGENS NYHEDSBREV

NR 89

December 2006

Torben Kornums oplevelse af Tsunamien	side 2
Forslag fra Johan Evensen	side 11
Nyt ITSO-kort	side 12
Indkaldelse til generalforsamlingen	side 15
Tilmeldingskupon	side 15

Vi skriver december 2006. Det er nu snart 2 år siden den ufattelige katastrofe indtraf i Asien....

Tsunamien

Blandt de overlevende var en dansk familie, der er kendt af de fleste "gamle" timeshare ejere nemlig Kirsten og Torben Kornum.

Nedenfor er deres beretning skrevet kort efter den forfærdelige og ubeskrivelige katastrofe

Kære alle,

Vi opholdt os i det sydlige Thailand, da katastrofen indtraf den 26. december 2004.

Vi slap meget, meget heldigt, og vi har det alle fire godt.

Et af mange store indtryk fra den forløbne uge har været omsorgen og tankerne, som vi er blevet mødt med fra venner og familie, og det er gået

op for os, at Jeres bekymringer ikke mindst skyldtes uvisheden om hvad vi havde været igennem, - men også tanken om hvad der mon ville ske med os i dagene efter Tsunami'en.

Vi har efterfølgende fortalt historien mange gange, hvilket er befriende, fordi det gør det lettere for os at forholde os til det vi har set. Men det er også hårdt at fortælle historien igen og igen, og desuden ved vi at mange måske hører forløbet fra anden eller tredje hånd, og ikke mindst af hensyn til børnene, vil vi gerne forebygge eventuelle misforståelser.

Med dette brev vil vi derfor gerne beskrive forløbet omkring 26. december.

Vi ankom i en 48-fods sejlbåd til Phi Phi øerne juledag om eftermiddagen. Stedet er berømt for sin skønhed, og vi nød varmen og solen og det rolige, turkies grønne vand. Efter at have set os omkring

på øen blev vi dog enige om at der var for mange mennesker, - stedet var blevet for populært, så planen var at sove i sejlbåden om natten for derefter at sejle videre til de sydligere øer næste morgen, altså den 26/12. Sejlbåden lå den nat for anker ca 3-400 meter fra stranden på forholdsvis dybt vand, da kølen stak 3 meter ned.

Vi vågnede tidligt efter at have sovet under åben himmel, og vi sejlede i en lille gummibåd ind til øen for at spise morgenmad. Vi gik en kort tur på øen, og efter planen skulle vi mødes ved gummibåden kl. 10.00 for at sejle tilbage til sejlbåden.

På vej tilbage til gummibåden besøgte jeg en toiletbygning og bad familien gå i forvejen for at de i det mindste kunne være ved gummibåden til aftalt tid. Besøget kostede en mønt, som jeg ikke havde på mig, og jeg lovede derfor damerne at komme tilbage efter at have hentet penge

ved gummibåden. Desuden var der ikke papir på toiletet, så mit besøg blev kortere end planlagt.

Da jeg nåede stranden var familien allerede oppe i gummibåden, og alle var klar til at sejle ud. Jeg bemærkede at vandet bevægede sig anderledes end sædvanligt men fik en hurtig forklaring om at det skyldtes at en stor båd netop var kommet ind, og jeg blev bedt om at hoppe op i båden. Indtil da havde det været min hensigt at løbe tilbage med penge til toilet damerne, - hvilket jeg i dag er lykkelig for, at jeg ikke gjorde...

På vej ud til sejlbåden bemærkede en af vore venner, - en Filippiner, at vandstanden i bugten faldt drastisk. Pludselig stak koralrevet op af vandet i den ene side af bugten, og vi undrede os. Arbejdet med at hæve ankeret og kæden på i alt 100 kilo gik derfor stærkere end sædvanligt, men stadig havde ingen af os anelse om hvad der

ventede. På få minutter var vandstanden imidlertid faldet med 1,5-2 meter, hvilket er ekstremt, så vi var på vagt. Det var som om at prop-pen var blevet trukket ud af havbunden, og alle var nu opmærksomme på enhver udvikling.

Udviklingen kom i form af gigantiske vandmasser, der på få minutter fyldte den 1500 meter brede bugt med vand igen, og eftersom bugten vendte mod syd, altså i retning af Sumatra, hvor

jordskælvet opstod, og i øvrigt spidsede ind i en tragt i området, hvor alle mennesker opholdt sig, blev vandmasserne kraftigt komprimeret og hobede sig op inden de løb ind over huse og mennesker.

På TV har man set brydende bølger, der slog ind mod kysten med stor kraft. Bølger bryder, når de rammer lavt vand, og den nederste del af vandmasserne bremses. På Phi Phi brød masserne ikke på stranden men fortsatte ind over huse og mennesker

som om havet bare løb over kanten. Klokkeren var nu cirka 10.20.

På dette tidspunkt havde vi startet motoren på sejlbåden og var på vej ud af bugten imod dønningerne i et inferno af motorstøj fra andre både, som ligeledes havde nået at reagere. Vi så det hele fra 400 meters afstand, og udefra kan man ikke bedømme den kraft og højde, som vandet rammer med. Vi vurderede umiddelbart 3 meter men kan efterfølgende godt se, at bølgerne havde været langt højere. Det så ud som om husene sank i vandet, men i virkeligheden var det vandet, som steg.

Da vandet første gang løb tilbage fra ødelæggelserne og ud i havet, trak det alt med sig, og selve kraften blev understreget i form af en meget stor, brydende bølge (sandsynligvis over 5 meter) på vej ud inde fra land og ud på havet. Dette billede vil vi aldrig glemme, - selv store både blev kastet rundt og

sank, og på få minutter var havet forvandlet til en losseplads.

At en så kraftig bølge kunne udvikle sig inde fra land og bryde ud mod havet havde jeg aldrig i min vildeste fantasi kunnet forestille mig. Først da, blev vi klar over at vandmasserne kunne ødelægge alt hvad de ramte, og at ingen levende kraft ville kunne kæmpe imod dem. I minutterne efter, vendte vandmasserne tilbage med samme kraft i alt tre gange.

Vi befandt os nu 800-1000 meter fra land. Langs strandene i bugten så vi mennesker, som kort tid forinden havde nydt morgensolen og en tidlig snorkel tur på små hvide strande med klippevægge i hver ende. Nu var de samme mennesker fanget af vandmasser og kunne ikke slippe ud på havet, som var det eneste sikre sted. Vi følte afmagten men kunne intet gøre.

En fortvivlet bådfører fra en forlist dykkerbåd svømmede op til os og fortalte at en lille pige kort inden Tsunamien's indtræden havde fået benet læderet af propellen fra en motor, og at hun var ilde tilredt. Midt i redningsarbejdet kom Tsunamien og skyllede både pigen og hendes forældre ud af båden. Alt vi kunne gøre var at tilbyde radiokontakt, - vores båd stak som nævnt 3 meter dybt med kølen, og vi kunne ikke nærme os land.

Vore otte venner ombord var alle erfarne kapsejlere fra forskellige nationaliteter som New Zealand, Kina og Filipinerne. Alle var vant til havet og vidste hvad de skulle holde øje med af eventuelle farer. Alt ombord foregik effektivt og hurtigt og uden panik, og vi følte os på ingen tidspunkter utrygge ved selve bølgen. Først efter at det hele var overstået opstod der et tomrum, for hvad ville der ske derefter?

Vi sejlede langt ud på havet. Der var blikstille og meget varmt. Vi mødte enkelte både, der fortalte os om lignende ødelæggelser på andre øer og om mennesker der var omkommet. Mange både var forlist, fordi de ikke var nået væk i tide. Et par både havde mistet masten, fordi de havde ramt havbunden, da vandet pludselig forsvandt.

Men værst af alt herskede rygterne om eftervirkninger, så med ét så vi os ude af stand til at finde tryghed noget sted. På dette tidspunkt havde vi endnu ikke hørt officielle nyheder men havde kun selv konkluderet at der måtte have været tale om et jordskælv. Først et døgn efter fik vi de informationer, som senere skulle vise sig at være den brutale sandhed.

Tiden stod stille i nogle timer, mens vi drev stille rundt uden et egentligt mål, og heldigvis gav det os tid og mulighed for at tale med børnene. Alle ombord fortalte om hvad der var sket og hvad

de havde oplevet. Børnene var meget fattede og rolige, men i bund og grund var der jo ingen af os der endnu forstod Tsunamiens omfang.

Vi havde forladt Phi Phi uden de store indkøb. Vi havde vand men ingen mad ombord, så alle var glade, da vi fangede en tunfisk, som blev tilberedt og spist rå efter bedste japanske tradition. Vi havde Wasabi og kølig hvidvin ombord, og måltidet blev til en lille fest. Endnu havde vi ingen anelse om omfanget af den tragedie, som netop var sket.

Tankerne har efterfølgende strejft os, - kunne vi have reddet menneskeliv i stedet for at sidde og spise Sashimi og drikke hvidvin? Vi har valgt at tænke, at vi ikke kunne have gjort nogen forskel, og at netop disse timer sammen efter bølgen var vores egen lille redningsaktion.

Om aftenen lagde vi anker nogle sømil ud for en af de sydlige øer og sov der om nat-

ten. Vi ville ikke i nærheden af land, hvis der skulle forekomme nye bølger. Næste morgen gik vi i land, spiste morgenmad og så nyhederne på TV. Her gik det for alvor op for os, at Tsunamien havde kostet tusindvis af menneskeliv, og at vi havde opholdt os på kanten af livet. Vi sikrede os at myndighederne i Danmark vidste, at vi var i god behold, og vi kontaktede flyselskabet, som tilbød hjemrejse før tid. Efter at have drøftet situationen

med børnene, blev vi imidlertid enige om at andre havde mere brug for hjemrejsen, og at vi stadig ville kunne få nogle gode dage, så længe vi blev i sejl båden.

Jeg sov i dagene efter Tsunamien udendørs på dækket af båden. Fandt 2-3 pejlepunkter i form af lys og vågnede med kort tids mellemrum for at tjekke om pejlepunkterne var hvor de skulle være. Vi sejlede fra ø til ø i de efterfølgende dage. Nogle

øer var hårdt medtaget, mens andre stort set havde undgået skader. Vi fik det bedste ud af resten af ferien og er i dag glade for at vi blev i området. Dels havde vi tid til at være sammen og snakke om tingene, dels fik vi mulighed for at få afklaring på mange af de spørgsmål, som meldte sig.

Vi tog tilbage til Phi Phi tre dage efter Tsunamien. Havet flød endnu med rester og vrage, og der blev stadig bjerget døde mennesker, som efter opholdet i vandet selvsagt var meget medtagne. Overalt var frivillige i gang med oprydningen. Lugten hang i luften, og vi måtte hurtigt væk igen. Men vi fik svar på mange spørgsmål, som for eksempel hvad der var sket med de gader vi havde spadseret rundt i tre dage forinden. Toiletbygningen var fuldstændig væk, og det samme var hundredvis af huse langs stranden. Langt størstedelen af Phi Phi's huse var ruiner, kun et par hoteller stod tilbage, men et øjeblik

fortalte senere at alt indbo var skyllet ud, og at der på taget af et af hotellerne lå saltvand, som indikerede at vandmasserne var nået 12,5 meter op.

Vi gik selvsagt ikke i land på Phi Phi, og mange vil nok undre sig over at vi overhovedet tog tilbage til bugten, men efterfølgende kan jeg forsikre at det var det rigtige for os alle, fordi uvisheden ville have været en større byrde end det syn, der mødte os.

Vi sejlede til Phuket og blev indlogeret på et turisthotel den sidste dag inden hjemrejse. På vej til hotellet fik vi ved selvsyn bekræftet informationerne om de massive ødelæggelser, som havde været i dette område. Det gør stort indtryk, når man ser resterne af et helt boligkvarter, hvor alt inklusive husenes fundament er trukket med i havet. Jeg kan forsikre at billederne på TV ikke kan beskrive den tomhed, som ligger i ruinerne og i de tilbageværendes øjne.

Men det skal også siges at medierne efter vores mening skabte en frygt hos de folk, som alene oplevede katastrofen gennem mediet. Var man midt i det kunne man lettere forholde sig til realiteterne.

På vej hjem og ved selve ankomsten til Billund snakkede vi med børnene om betydningen af at bo i et land, hvor det sociale netværk virker. Hvor kvalificerede kræfter står klar med hjælp og assistance for de, der har brug for det. Og hvor familiens eget netværk, familie og venner, står klar med åbne arme og klare øjne. Vi føler os i dag både meget små og meget stærke efter først at have oplevet Tsunamien kraft og efterfølgende mærket vores eget netværk's varme og opbakning.

Jeg vil gerne understrege overfor alle Jer kære venner og familie, som har fulgt os i tankerne, at I absolut ikke skal være bekymrede for

os. Vi har været usvigeligt heldige og har psykisk ikke været udsat for noget, som vi ikke kan håndtere. Den virkelige tragedie hersker hos de mennesker, som nu skal kæmpe for at få livet til at fungere efter den 26. december, og vi håber at så mange som muligt vil rejse til de ramte områder som turister, og på den måde bidrage til genopbygningen.

**Hjertelige hilsner,
Julie, Sebastian, Kirsten og
Torben Kornum
("gamle grønne" i årene
1983-1986 og flittige gæster
på CLS lige siden)**

ITSO m.v.

Sidste år forsøgte jeg at skrive lidt til nyhedsbrevet men det forsvandt vist i luften, så nu prøver jeg igen. Jeg har med lidt interesse fulgt den megen omtale af information om ITSO, som har fyldt alt for meget i bladet.

Efter sidste generalforsamling, hvor det blev tilkendegivet, at der skulle afholdes medlemsmøder på La Santa Sport forsøgte jeg at indkalde til et møde men min opfordring blev ”pillet ned” af ? og i stedet indkaldte Leif Engelsback til et andet møde onsdag på samme tid som præmieoverrækkelsen.

Gæt hvor mange der kom?

Næste uge turde jeg ikke forsøge, så jeg mødte ingen ejere i 14 dage.

Derpå et par forslag:

- Kan kortet ikke bruges som døråbner, således at lokalerne kan bruges hele dagen alene af medlemmer

- Er det ikke muligt at få et PC stik eller trådløs forbindelse i lokalerne?
- Hvordan med en dansk og engelsk avis?
- Mulighed for at lave kaffe/te?
- Kan kortet ikke udvides til brug på de lokale restauranter i La Santa by?
- Er der ikke mulighed for at låne cyklerne om aftenen f.eks. til kl 22.00 bortset fra de dage, hvor de skal bruges kl. 8.00?
- Hvordan med rabat til wellnesscentret? Der er jo bestemt ikke overfyldt.

Det var lidt tanker efter det sædvanlige gode besøg i uge 35 og 36.

Med venlig hilsen

**Johan Evensen
Lejlighed 224 A**

*Sammen med dette
Nyhedsbrev fremsendes
ITSO-kortet for 2007.
Nedenfor er trykt de
gældende regler for
ITSO kortet*

NYT ITSO PLASTIKKORT FOR FORENINGENS MEDLEMMER

1) Det er meningen, at disse kort vil blive udstedt til alle medlemmer af de nationale foreninger under ITSO. Kortene vil indledningsvis blive udstedt i en prøveperiode gældende fra d. 1.januar 2005 til 31.januar 2006.

2) Èt kort vil blive udstedt til navngivne Timeshare medlemmer. Det registrerede navn op timeshareejer/en/ejerne vil blive påført kortet, når det bliver udstedt. Kortene vil blive løbende nummererede, således at kortnummeret vil være personligt for medlemmet. Ved flere ejere af Timesharen vil kortet blive påført 2 navne.

3) Ved modtagelsen af kortet underskrives dette af Timeshareejer/en. Kortene er personlige for de på kortet nævnte personer, og kan ikke overdrages til anden person. Kortsignaturen skal anvendes på alle regninger (bilag), hvis der skal opnås rabat. I tilfælde af 2 navne på kortet skal dette påføres 2 underskrifter.

4) Kortet kan anvendes i såvel egne uger eller i forbindelse med andre uger for medlemmer.

5) Ved ankomsten til Club La Santa skal kortet forvises i receptionen, hvor kortnummeret registreres elektronisk og forsynes med label på forsiden, oplysende om lejlighedsnummer og udløbsdato for anvendelse. Dette vil normal være dagen før afrejse.

6) ITSO-kortene er udelukkende beregnet til fordel for Timeshareejere og beboere i samme lejlighed på samme tid. Derfor kan fordele som forhåndsbooking eller rabat kun anmodes på vegne af disse personer. (bemærk: mens en Timeshareejer kan forvente

rabat for hans/hendes udgifter på en omgang drinks som også kan dække venner, er det ikke accepteret at gøre dette for andre personer, at måtte ønske at få del i rabatten. Sådant misbrug kan medføre inddragelse af kortet.)

7) Kortene kan ikke anvendes af personer, der har lånt lejligheden af Timeshareejereren, hvad enten det er sked med eller uden vederlag. Enhver sådan gæst kan anmode om et midlertidigt Timesharejerkort fra Club La Santa, der medfører ham/hende at opnå de fordele, der fremgår af de erhvervede kontrakter. Disse kort vil ikke medføre de ekstra fordele tilknyttet medlemmer af de nationale Timeshare-ejer foreninger.

8) Kortene er værdigenstande og skal opbevares omhyggeligt. Erstatning for mistede kort vil ikke blive udstedt i den løbende gyldighedsperiode, og mange fordele vil dermed ikke kunne opnås i sådanne tilfælde. (Bemærk: i tilfælde af mistet kort kan Timeshareejereren anmode om et midlertidigt kort fra Club La Santa, som nævnt under

punkt 7)

9) De fordele, der er opnåelige under den nuværende kontrakt mellem CLS og ITSO, er:

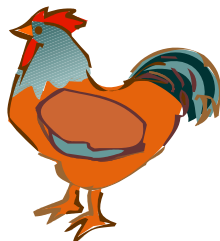
a. Op til 2 dages forhåndsbooking af CLS faciliteter.

b. Timeshareejereren kan betale med kortet eller blot forevise det for at opnå 10% rabat i ”Green Bar”, Atlantico, La Casa, La Bodega, Sports Café, Disco, Poolbaren, og Sports Booking. Det er en forudsætning, at kortet forevises/anvendes, når der bedes om en regning.

c. kortholdere kan opnå 10% rabat ved fremvisning af kort og kontantbetaling i: Sportsforretningen, Fun Sun, Dykkercentret og Biludlejningen.

Underskrevet på Club La Santa den 29. september 2004 af:

Solvej Olsen Abreut (Hoteldirektør) og Colin Cookman (formand for ITSO)

Morgenløb på La Santa

Der var kommet en ny og yngre hane til hønsegården og den gamle hane sagde lige ud:

- Denne hønsegård er for lille til os begge! Lad os afgøre det ved et kapløb - Den der hurtigst løber ti gange rundt om bondegården, har vundet!

Den yngre hane var vild med ideen. Det er da ikke noget problem, at løbe hurtigere end det gamle skrog, tænkte den.

Løbet startede, og den gamle hane lagde ud med et fuldstændig vanvittigt tempo. Den yngre hane lagde sig i baghjul for der var jo mange runder endnu!

Pludselig ved den tredje runde kom bondemanden løbende ud, tog resolut fat om halsen på den unge hane, og halshuggede den

”Det var satans!”, udbød bonden, ”Det her er den tredje homoseksuelle hane i denne måned...”

Foreningen af Timshare-ejere på La Santa Sport

c/o PS Biludlejning, Sønderbrogade 44, 8700 Horsens

Bestyrelsen:

Formand:

Næstformand og kontaktperson:

ITSO - udvalg:

Sekretær, referent & ITSO - udvalg:

Kasserer, medlemskab:

Bestyrelsesmedlem:

Redaktør:

Palle Frederiksen

Preben Skeldal

Skovvænget 11, 8700 Horsens

tlf. 75621202, mobil 40299099

Palle Frederiksen

Karsten Kraglund

Frank Skov

E-mail: Frankpskov@post.tele.dk

Fax 98558107

Michael Fornæs

Niels-Chr. Skovgaard

Den Skæve Linie 5, 9480 Løkken

telf. 98992940

E-mail: ncsh@tk.dk

Generalforsamling

Hermed indkaldes til ordinær generalforsamling i
Foreningen af Timeshare-ejere ved La Santa Sport

Søndag d. 25. Marts 2007 kl. 13.30

på Copenhagen Marriott Hotel

Kalvebod Brygge 5

Copenhagen DK-1560

tlf. nr. 88 33 99 00

www.marriott.com

Dagsorden i henhold til vedtægterne

Eventuelle forslag skal være bestyrelsen i hænde senest

Søndag d. 11. Marts 2007

I stil med foregående år er foreningen vært for en bid mad for dem, der har lyst.

Frokosten vil være klokken 12.00 og kræver tilmelding forinden.

For tilmelding til ovenstående arrangement bruges kuponen nedenfor

Tilmeldingskupon

I stil med de foregående år er foreningen vært for en bid mad inden generalforsamlingen. Frokosten starter kl. 12.00 og kræver tilmelding.

Denne kupon sendes til:

Preben Skeldal, Skovvænget 11, Stensballe, 8700 Horsens

senest lørdag d. 10. Februar

Ja tak. Jeg/vi vil gerne starte generalforsamlingen på Hotel Marriott med et stykke mad.

Antal personer: (skal udfyldes a.h.t. kuvertbestilling)

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. og by: _____

NB! Max 2 deltagere pr. medlem

Retur-adresse:

Skolemarken 13, Oue
9500 Hobro

Billund kontoret:

Club La Santa, telf.: 76 500 400
Billund Lufthavn, fax: 76 500 420
Passagerterminalen 10, E mail: info@clublasanta.dk
7190 Billund

Foreningens hjemmeside er: www.timeshare-cls.dk

Redaktørens E - mail adresse er: ncsh@tk.dk

TIMESHARE GENSALGSKONTOR

v. Leif Engelsbak, Postboks 108, 6950 Ringkøbing

Telefon: (fra DK)

Club La Santa... Receptionen:	00 34 928 5 99999
Leif Engelsbak...Direkte:	00 34 928 5 99995-Tone-4202
Leif Engelsbak...Fax:	00 34 928 5 99997
Leif Engelsbak...E mail:	engelsbak@clublasanta.com

Fremtidige udsendelser af Foreningens Nyhedsbrev:

Nr. 89 holder du i hånden

Nr. 90 udkommer i marts 2007

Dead-line sættes til mandag d. 5. marts 2007